จากซุนนะฮฺของท่านนบี

(ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม)

เรียบเรียงโดย

ฝ่ายวิชาการและเผยแพร่

มูลนิธิเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาสังคม

หาดใหญ่

islamhouse.com

1429 - 2008

คำนำ

بسم الله الرحمن الرحيم

ا مد وحده، والصلاة والسلام على من لا ن
بعده، نبينا مد وعلى آله وصحبه، ومن تبعهم
بإحسان إ يوم الدين، أما بعد:

บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก ขอการประสาทพรและความสันติ จงประสบแด่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม วงศ์วานและเหล่าเศาะหาบะฮฺของท่าน ตลอดจนบรรดาผู้เจริญรอยตามแนวทางของชนเหล่านั้นด้วยดีจวบจนกาลอวสาน

จุลสาร **"จากซุนนะฮฺของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม"** เป็นข้อมูลที่ทางมูลนิธิเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาสังคม สำนักงานประเทศไทย ได้จัดแปลและรวบรวมมาจากข้อปฏิบัติต่างๆ ของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ท่านได้แสดงแบบเอาไว้ในชีวิตประจำวัน โดยอ้างอิงหลักฐานและหะดีษต่างๆ ที่เศาะฮีหฺ อันเป็นมรดกอันล้ำค่าที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ

วะสัลลัม ฝากเอาไว้กับอุมมะฮฺหลังจากที่ท่านจากไป เพราะคำว่า "ซุนนะฮฺ" ในนิยามที่แท้จริงแล้วมิได้หมายถึงแค่ "สิ่งที่ทำได้บุญ ไม่ทำไม่บาป" ในแง่ฟิกฮฺเท่านั้น แต่ในทางวิชาการแล้วคำว่า "ซุนนะฮฺ" หมายความรวมถึงสิ่งต่างๆ ที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ปฏิบัติและยึดถือมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอะกีดะฮฺ การประกอบพิธีกรรมหรือการปฏิบัติต่างๆ ฉะนั้นซุนนะฮฺจึงหมายถึงผลงานของท่านที่ได้แสดงเอาไว้เป็นภาพชีวิตที่เคลื่อนไหวผ่านบุคลิกภาพของผู้ที่เลอเลิศที่สุดจากหมู่มวลมัคลูก (สรรพสิ่ง) ของอัลลอฮฺ คือมุหัมมัด บิน อับดุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ซึ่งแน่นอนซุนนะฮฺทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ ล้วนแล้วแต่มีค่าและความหมายสำหรับมุอ์มินผู้ศรัทธาทั้งสิ้น

«لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللهِ أُسْـوَةٌ حَـسَنَةٌ...»

(الأحزاب : 21)

ความว่า "แน่นอน ในตัวของท่านเราะสูลุลลอฮฺ (ศานสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม) ย่อมมีแบบอย่างที่ดียิ่งสำหรับพวกเจ้าแล้ว" (สูเราะฮฺ อัล-อะหฺซาบ : 21)

สุดท้ายนี้ ขอเอกองค์อัลลอฮฺตะอาลาทรงเมตตาคณะผู้เรียบเรียง และผู้บริจาคเงินเพื่อการจัดพิมพ์ ตลอดทั้งผู้มีส่วนร่วมในการจัดจุลสารเล่มนี้ทุกท่าน และขอพระองค์ทรงรับการงานของเราด้วยเทอญ

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

ด้วยสลามและดุอาอ์

ฝ่ายวิชาการและเผยแพร่

มูลนิธิเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาสังคม

มีนาคม 2548

สารบัญ

بسم الله الرحمن الرحيم

هذا من سنة النبي (ﷺ)

แบบฉบับของท่านนบี

(ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม)

1. การให้สลามระหว่างกัน

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้มีวจนะไว้ว่า

قال (ﷺ) : «لاَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَولاَ أَدُلُّكُمْ عَلَى شيءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلامَ بَيْنَكُمْ»رواه مسلم وغيره.

ความว่า: ท่านทั้งหลายจะไม่ได้เข้าสวรรค์ จนกว่าท่านจะเป็นผู้ศรัทธา และท่านจะไม่ศรัทธาจนกว่าท่านจะรักกันเสียก่อน เอาไหมฉันจะแนะนำท่านประการหนึ่ง หากท่านปฏิบัติแล้วท่านก็จะรักกัน

ซึ่งกันและกัน นั่นคือท่านจงให้สลามระหว่างกัน *(บันทึกโดยมุสลิม)*

2. กล่าวขณะรู้สึกเจ็บปวด

โดยการเอามือวางลง ณ จุดที่มีอาการเจ็บปวดแล้วกล่าว "บิสมิลลาห์" 3 ครั้ง ต่อมาให้อ่านดูอาอฺต่อไปนี้ 7 ครั้ง คือ

«**أَعُوْذُ بِاللهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ**» رواه مسلم.

ความว่า : ฉันขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺและอานุภาพแห่งพระองค์ ให้พ้นจากสิ่งเลวร้ายทั้งปวงที่ฉันได้ประสบและหวาดกลัว *(บันทึกโดยมุสลิม)*

3. กล่าวเมื่อพบเห็นสิ่งประทับใจและเกรงว่าจะถูกอิจฉา

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

قال (ﷺ) : «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ أَوْ مِنْ نَفْسِهِ أَوْ مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ؛ فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ، فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ» رواه أحمد، وابن ماجه، وصححه الألباني.

ความว่า : เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านได้เห็นสิ่งประทับใจใดๆ ต่อพี่น้องหรือต่อตนเองหรือต่อทรัพย์สินของเขา ก็ให้เขาขอพรให้ความจำเริญเกิดขึ้นกับเขาด้วย เพราะแท้จริงแล้วการอิจฉาริษยามันเป็นสัจธรรม(เกิดขึ้นจริงเสมอ) *(มุสนัด อิมามอะห์มัด อิบนุ มาญะฮฺ และได้รับการยืนยันความถูกต้องโดย อัล-อัลบานีย์)*

เช่นให้เรากล่าวว่า

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَهُ فِيْهِ، بَارَكَ اللهُ لَكَ فِيْهِ

ความว่า : โอ้พระองค์อัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้โปรดยังความจำเริญแก่เขาในสิ่งนั้น หรือ ขอความจำเริญได้ประสบแด่ท่านในสิ่งนั้นด้วยเทอญ

4. ละหมาดซุนนะฮฺที่บ้าน

ท่านนบีศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้มีวจนะไว้ว่า :

قال رسول الله (ﷺ) : «...فَصَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ» رواه البخاري.

ความว่า : โอ้ผู้คนทั้งหลายพวกท่านจงละหมาดที่บ้านของพวกท่านเถิด(คือให้ใช้บ้านเป็นที่ประกอบการละหมาดด้วย) เพราะการละหมาดที่ประเสริฐยิ่งคือการละหมาดของคนหนึ่งนั้นที่บ้านของเขาเองนอกจากละหมาดฟัรฎู (ซึ่งต้องทำที่มัสยิด) *(บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์)*

5. ละหมาดฎูฮา ถือศีลอดซุนนะฮฺ และละหมาดวิตริ

قال (ﷺ) : «أَوْصَانِي خَلِيلِي بِثَلَاثٍ لَا أَدَعُهُنَّ حَتَّى أَمُوتَ : صَوْمِ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ،

وَصَــلَاةِ الــضُّحَى، وَنَــوْمٍ عَــلَى وِتْــرٍ» رواه البخاري.

ความว่า : รายงานจากอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ว่า : ความว่า : สหายรักของฉัน(หมายถึงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม)ได้สั่งเสียและกำชับแก่ฉันสามประการ ซึ่งฉันไม่เคยทิ้ง(และจะไม่ทิ้ง)มันเลยจนถึงวันสิ้นชีวิตได้แก่ (1) ถือศีลอดสามวันทุกๆ เดือน (2) ละหมาดซุนนะฮฺฎูฮา (3) และเข้านอนหลังจากละหมาดวิตริแล้ว *(บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์)*

6. ละหมาดซุนนะฮฺก่อนศุบหฺ

«كان النبي (ﷺ) يُخَفِّفُ الرَّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى إِنِّي لَأَقُولُ هَلْ قَرَأَ بِأُمِّ الْكِتَابِ» رواه البخاري.

ความว่า : มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา ว่า : ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะ

ลัยฮิ วะสัลลัม มักละหมาดสองร็อกอัตก่อนศุบหฺ เบาๆ (ไม่ยาวนัก) จนฉันแปลกใจว่าท่านอ่านบทฟาติหะฮฺหรือเปล่า? *(บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์)*

7. สีฟันก่อนละหมาด

قال (ﷺ) : « لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ بِالسِّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ» رواه مسلم.

ความว่า : มาตรแม้นฉันไม่หวั่นเกรงว่าจะเกิดความลำบากกับประชาชาติของฉันแล้ว แน่นอนฉันก็จะกำชับให้พวกเขาแปรงฟันทุกครั้งที่จะละหมาด *(บันทึกโดยมุสลิม)*

8. การขลิบหนวด

มีรายงานจากท่านอิบนุ อุมัร เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุมา จากท่านบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้มีวจนะไว้ว่า

قال (ﷺ) :«أَحْفُوا الشَّوَارِبَ وَأَعْفُوا اللِّحٰى»

رواه مسلم.

ความว่า : พวกท่านทั้งหลายจงขลิบหนวดและจงไว้เครา *(บันทึกโดยมุสลิม)*

9. ปฏิบัติสิ่งต่างๆ เป็นจำนวนคี่

รายงานจากท่านอะลี เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ว่าท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ชอบปฏิบัติเป็นจำนวนคี่ แล้วท่านได้กล่าวอีกว่า

قال (ﷺ) : «يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ أَوْتِرُوْا ، إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ وِتْرٌ يُحِبُّ الْوِتْرَ» رواه الترمذي.

ความว่า : โอ้กลุ่มชนแห่งอัลกุรอาน(ผู้ปฏิบัติตามแนวทางแห่งอัลกุรอาน) ท่านทั้งหลายจงละหมาดวิติรเถิด เพราะอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นคี่และทรงโปรดปรานจำนวนคี่ *(บันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์)*

10. อ่านสองสูเราะฮฺในละหมาดสุนัต

คือ สูเราะฮฺ อัลกาฟิรูน และ สูเราะฮฺ อัลอิคลาศ ในขณะละหมาดสุนัตสองร็อกอัตก่อนละหมาดศุบหฺ *(จากบันทึกของมุสลิม*

และ อบู ดาวูด) และสองร็อกอัตหลังละหมาดมัฆริบ *(จากบันทึกของอะห์มัด และ อัน-นะสาอีย์)*

11. รีบละศีลอดเมื่อได้เวลา

ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า

قال (ﷺ) : « لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ» رواه مسلم.

ความว่า : มนุษย์ย่อมยังคงอยู่ในความดี ตราบใดที่พวกเขารีบละศีลอด(เมื่อได้เวลา) *(บันทึกโดยมุสลิม)*

12. กล่าวเมื่อรู้สึกเศร้าใจ

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحُزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» رواه البخاري.

ความว่า : โอ้พระองค์อัลลอฮฺ ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความทุกข์ระทม และเศร้าใจ

ความอ่อนล้าและขี้เกียจ ความตระหนี่ และภัยแห่งหนี้สิน ตลอดถึงอันธพาลของบรรดาคนโฉด *(บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์)*

13. ขอดุอาอ์แก่บุตรหลานให้พ้นจากสิ่งไม่ดีทั้งหลาย

มีปรากฏหลักฐานว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ขอความคุ้มครองจากพระองค์อัลลอฮฺ แก่ อัล-หะสัน และ อัล-หุสัยน์ ด้วยคำกล่าวว่า

«أُعِيْذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ» رواه البخاري.

ความว่า : ข้าขอความคุ้มครองให้แก่ทั้งสองด้วยบรรดาพระดำรัสแห่งพระองค์อันสมบูรณ์ยิ่ง จากมวลมารร้ายที่ครอบงำ และจากทุกสายตาแห่งความอิจฉาริษยา *(บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์)*

14. วางสุตเราะฮฺ (สิ่งขวางกั้นข้างหน้า) ขณะละหมาด

«إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ تِلْقَاءَ وَجْهِهِ شَيْئًا»

رواه أحمد وابن خزيمة.

ความว่า : เมื่อคนใดจากพวกเจ้าได้ปฏิบัติละหมาด เขาก็จงจัดวางสิ่งใดเบื้องหน้าของเขา (เพื่อกำหนดเป็นสุตเราะฮฺขณะละหมาด) *(อะห์มัด และอิบนุ คุซัยมะฮฺ)*

อนึ่งการจัดสิ่งขวางกั้นขณะละหมาดถือเป็นบทบัญญัติประการหนึ่งสำหรับผู้เป็นอิมามและผู้ละหมาดคนเดียว ส่วนผู้ตาม (มะมูม) ก็ให้ถือว่าตำแหน่งที่ผู้นำ(อิมาม)ยืนอยู่เบื้องหน้านั้นเป็นสุตเราะฮฺของเขาอยู่แล้ว

15. ยันเท้าทั้งสองกับพื้นขณะสุญูด และประชิดเท้าด้วยกัน ปลายนิ้วเท้าชี้ไปยังกิบลัต

มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮฺ ว่า "คืนหนึ่งท่านเราะซูลได้ปลีกตัวเองจากที่นอนของฉัน ฉันก็พยายามคลำหาท่าน บังเอิญมือของฉันได้ไปสัมผัสฝ่าเท้าทั้งสองของท่าน ในขณะที่ท่านอยู่ในท่านสุญูด และเท้าทั้งสองยันอยู่กับพื้น" *(บันทึกโดยมุสลิม)*

จากหะดีษบทนี้เอง บรรดาอุละมาอ์ได้วินิจฉัยว่าการยันเท้ากับพื้นในท่าสุญูดเป็นข้อกำหนดทางศาสนาประการหนึ่ง

16. เมื่ออาหารตกหล่นให้หยิบ อย่าได้ทิ้งขว้าง

มีรายงานจากท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ว่า

ความว่า : เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม รับประทานอาหารเสร็จแล้วท่านจะเลียนิ้วมือ และท่านได้กล่าวว่า

«إِذَا وَقَعَتْ لُقْمَةُ أَحَدِكُمْ فَلْيَأْخُذْهَا فَلْيُمِطْ مَا كَانَ بِهَا مِنْ أَذًى وَلْيَأْكُلْهَا وَلَا يَدَعْهَا لِلشَّيْطَانِ»

رواه أحمد.

ความว่า : เมื่ออาหารคำหนึ่งคำใดของพวกท่านคนใดได้ตกหล่น เขาก็จงขจัดสิ่งสกปรกออก และจงนำมารับประทาน และจงอย่าได้ทิ้งไปให้แก่ชัยฏอน *(บันทึกโดยอะห์มัด)*

ส่วนที่มีบางคนบอกว่า หากอาหารตกหล่นอย่าได้หยิบมารับประทาน เพราะมันเป็นเศษอาหารที่ชัยฏอนได้เลียสัมผัสแล้วนั้นไม่มีเหตุผล และไม่สามารถหาหลักฐานใดมาประกอบได้ด้วย

17. กล่าวเมื่อประสบปัญหาและอุปสรรค

ให้กล่าวว่า

«**الحَمْدُ للهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ**» رواه ابن ماجه وصححه الألباني.

ความว่า: บรรดาการสรรเสริญย่อมเป็นสิทธิแห่งพระองค์อัลลอฮฺในทุกสภาพการณ์ *(โดย อิบนุ มาญะฮฺ รับรองว่าเศาะฮีหฺโดย อัล-อัลบานีย์)*

18. ไม่ทรมานสัตว์ขณะเชือด

قال (ﷺ) : « إِنَّ اللهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ وَلْيُحِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ فَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ» رواه الترمذي.

ความว่า : แท้จริงพระองค์อัลลอฮฺได้ทรงกำหนดคุณธรรมต่อการปฏิบัติกับทุกๆ สิ่งๆ ดังนั้น เมื่อ

พวกท่านฆ่า (เชือด) ก็จงฆ่าอย่างดี (คือไม่ทารุณสัตว์เชือด) หรือเมื่อเชือดก็เชือดอย่างดี และคนหนึ่งคนใดจากพวกท่านจงลับมีดให้คมเพื่อจะได้ไม่ทรมานสิ่งที่ถูกเชือด *(บันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์)*

19. ขอความคุ้มครองจาก 4 ประการก่อนให้สลาม

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้มีวจนะไว้ว่า

قال (ﷺ) : «إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ مِنْ التَّشَهُّدِ الْآخِرِ فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللهِ مِنْ أَرْبَعٍ : مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ» رواه مسلم.

ความว่า : เมื่อบุคคลใดจากพวกท่านได้เสร็จสิ้นจากการอ่านตะชะฮุดครั้งสุดท้ายแล้ว เขาจงขอความคุ้มครองจาก 4 ประการ (1) จากโทษทัณฑ์แห่งนรกญะฮันนัม (2) โทษในหลุมฝังศพ (3) จาก

ความชั่วร้ายขณะมีชีวิต และหลังความตาย และ (4) จากความชั่วร้ายของดัจญาล *(บันทึกโดยมุสลิม)*

สำนวนดุอาอ์นี้อาจจะกล่าวเช่นว่า

اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ

20. กล่าวหลังจากสลามในละหมาดวิตริ ให้กล่าวว่า

«**سُبْحَانَ الْـمَلِكِ الْقُـدُّوْسِ**» رواه النسائي والدارقطني وغيرهما.

ความว่า : มหาบริสุทธิ์แห่งพระผู้ทรงปกครองซึ่งปลอดจากสิ่งมลทินทั้งปวง

(ให้กล่าวสามครั้ง) โดยครั้งสุดท้ายให้อ่านดังและยาวเป็นพิเศษ *(บันทึกโดยอัน-นะสาอีย์, อัด-ดาเราะกุฏนีย์ และท่านอื่นๆ)*

21. กล่าวขณะเกิดลมพายุ ให้กล่าวดังนี้

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ»

رواه البخاري ومسلم.

ความว่า : โอ้พระผู้อภิบาล ฉันขอแด่พระองค์ซึ่งความดีงามของมัน(ของลมหรือพายุ) และความดีงามที่มีอยู่ในมันตลอดถึงความดีงามที่ถูกส่งมาพร้อมกับมัน และฉันขอความคุ้มครองจากสิ่งชั่วร้ายของมัน และความชั่วร้ายที่มีอยู่ในมัน และความชั่วร้ายที่ถูกส่งมาพร้อมกับมัน *(บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)*

22. กล่าวขณะได้ยินไก่ขัน ให้กล่าวดังนี้

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

ความว่า :   โอ้พระองค์อัลลอฮฺ ข้าขอความโปรดปรานจากพระองค์

เนื่องจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้มีวจนะไว้ว่า

قال (ﷺ) : «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا» رواه البخاري ومسلم.

ความว่า : เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงไก่ขัน พวกท่านจงขอความโปรดปรานจากพระองค์อัลลอฮฺเถิด เพราะมันได้แลเห็นมลาอิกะฮฺ *(บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)*

23. กล่าวขณะเข้าตลาด

«لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْـمُلْكُ وَلَهُ الْـحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيْتُ، وَهُوَ

حَيٌّ لَا يَمُوْتُ، بِيَدِهِ الْـخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» رواه الترمذي والحاكم وحسنه الألباني.

ความว่า : ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรต้องเคารพภักดีโดยเที่ยงแท้ นอกจากอัลลอฮฺ องค์เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีใดๆ ต่อพระองค์ และ การสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ผู้ทรงให้เป็น(ให้มีชีวิต) และผู้ทรงให้ตาย ผู้ทรงมีชีวิตนิรันดร ด้วยพระหัตถ์แห่งพระองค์ (ที่บังเกิด) ความดีงามทั้งปวง และพระองค์นั้นย่อมมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง *(บันทึกโดยอัต-ติรมีซีย์ และอัล-หากิม)*

24. กล่าวขณะฝนตก ให้กล่าวว่า

«**اللَّهُمَّ صَيِّباً نَافِعاً**» رواه البخاري.

ความว่า : โอ้พระองค์อัลลอฮฺขอทรงให้ฝนตกที่มีประโยชน์ด้วยเถิด *(บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์)*

25. กล่าวหลังจากฝนตก ให้กล่าวว่า

«**مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللهِ وَرَحْمَتِـهِ**» رواه البخـاري ومسلم.

ความว่า : เราได้รับน้ำฝนด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮฺ และความเมตตาแห่งพระองค์ *(บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)*

26. อ่านขณะสุญูดตีลาวะฮฺ ให้อ่าน

«**سَجَدَ وَجْهِيْ لِمَنْ خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، فَتَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الخَالِقِيْنَ، اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِيْ عِنْدَكَ بِهَا أَجْرًا، وَاجْعَلْهَا لِيْ عِنْدَكَ ذُخْرًا، وَضَعْ عَنِّيْ بِهَا وِزْرًا، وَاقْبَلْهَا مِنِّيْ كَمَا قَبِلْتَ مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ** » رواه الترمذي وأحمد والحاكم.

ความว่า : ใบหน้าของฉันได้ก้มกราบสยบแด่พระผู้ทรงสร้างมัน และทรงเปิดมิติให้ได้ยินและมองเห็นด้วยพระปรีชาสามารถและอานุภาพแห่งพระองค์ พระองค์ทรงมีสิริมงคล พระองค์ผู้เสกสรรได้ดีเยี่ยมที่สุด ด้วยสุญูดนี้ ขอพระองค์ได้โปรดบันทึก ณ พระองค์ซึ่งการตอบแทน และอภัยจากความผิดบาป และขอจงได้สงวนมันไว้ ณ ขุมคลังแห่งพระองค์ และขอจงได้ตอบรับ (คุณความดี) เหมือนกับที่พระองค์ ได้ตอบรับจากท่านศาสนทูตดาวูดด้วยเทอญ *(บันทึกโดยอัต-ติรมีซีย์ อะห์มัด และอัลหากิม)*

27. กล่าวเมื่อได้ยินฟ้าร้อง ให้กล่าวว่า

«سُبْحَانَ الَّذِيْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْـمَلَائِكَةُ مِنْ خِيْفَتِهِ»

ความว่า : มหาบริสุทธิ์แด่ผู้ซึ่งฟ้าผ่าได้แสดงการสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ และมวลมลาอิกะฮฺ เนื่องจากความยำเกรงพระองค์

มีรายงานว่า ท่านอับดุลลอฮฺ บิน ซุบัยรฺ เมื่อท่านได้ยินฟ้าร้อง ท่านจะหยุดพูดคุยแล้วกล่าวประโยคดังกล่าวข้างต้น *(บันทึกในอัล-มุวัฏเฏาะอ์)*

28. **กล่าวขณะมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสามี-ภรรยา ให้กล่าวว่า**

«بِسْمِ اللهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا» رواه البخاري ومسلم.

ความว่า : ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ ขอให้มารร้ายได้ห่างไกลจากพวกเรา และสิ่งที่พระองค์ได้ประทานมาให้กับพวกเรา (บุตร-ธิดา) ด้วยเถิด *(บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)*

29. **มารยาทในการหาว ขณะหาวให้อดกลั้น อย่าเปล่งเสียงออกมา**

มีรายงานจากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม มีวจนะไว้ดังนี้

قال (ﷺ) : «التَّثَاؤُبُ مِنْ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَثَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرُدَّهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَالَ «هَا» ضَحِكَ الشَّيْطَانُ» رواه البخاري.

ความว่า : การหาวนั้นมาจากชัยฏอน ดังนั้น เมื่อใครก็ตามได้หาวเขาก็จงระงับอาการหาวให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ เพราะถ้าคนใดเปล่งเสียงดังออกมา(ในขณะหาว)ชัยฏอนจะหัวเราะเยาะ *(บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์)*

30. กล่าวเมื่อได้ยินสุนัขเห่าหอน และลาร้อง

ให้กล่าวเพื่อขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ เพราะมีหะดีษบทหนึ่งระบุว่า

قال (ﷺ) : «إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلَابِ وَنَهِيقَ الْحُمُرِ بِاللَّيْلِ، فَتَعَوَّذُوا بِاللهِ، فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لَا تَرَوْنَ» رواه أبو داود وأحمد وصححه الألباني.

ความว่า :   เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงสุนัขเห่าหอน และเสียงลาร้องในยามค่ำคืน ก็จงขอความคุ้มครองด้วยพระองค์อัลลอฮฺเถิด เพราะพวกมันได้เห็นในสิ่งที่พวกท่านไม่อาจเห็นได้ *(บันทึกโดย อบูดาวูด, อะห์มัด)*

31. ดุอาอ์อิสติคอเราะฮฺ (ขอให้อัลลอฮฺเลือกสรรสิ่งที่ดีกว่า)

ให้อ่านบทขอพร ซึ่งมีรายงานจากท่าน ญาบิร บิน อับดุลลอฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุมา กล่าวว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้สอนดุอาอ์แก่พวกเรา เพื่อการเลือกสรรที่จะปฏิบัติกิจการต่างๆ ทั้งหมด เสมือนกับที่ท่านได้สอนพวกเราในสาระของสูเราะฮฺต่างๆ ฉันนั้น ท่านได้มีวจนะไว้ว่า

قال (ﷺ) : «إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ،

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَـمُ أَنَّ هَـذَا الْأَمْـرَ خَـيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَـالَ : عَاجِـلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَـارِكْ لِي فِيـهِ، وَإِنْ كُنْـتَ تَعْلَـمُ أَنَّ هَـذَا الْأَمْـرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ : فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاصْرِفْـهُ عَنِّـي وَاصْرِفْنِـي عَنْـهُ، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْـثُ كَـانَ ثُـمَّ أَرْضِـنِي» رواه البخاري.

ความว่า : เมื่อคนใดจากพวกท่านได้ตั้งใจในกิจกรรมใดๆ เขาจงรุกูอฺ (ทำละหมาดซุนนะฮฺ) สองร็อกอัต ซึ่งไม่ใช่ฟัรฎู แล้วให้เขาได้อ่านดุอาอ์บทนี้

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ،

وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللّٰهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ (ระบุเรื่องที่เรามุ่งประสงค์) خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي

ความว่า : โอ้พระองค์อัลลอฮฺ ฉันขอให้พระองค์ได้โปรดเลือกสรรด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และฉันขอให้พระองค์ทรงกำหนดด้วยพลังอานุภาพของพระองค์ และขอความโปรดปรานอันยิ่งล้นเพราะพระองค์มีความสามารถ ส่วนฉันผู้ด้อย

ความสามารถ(อ่อนแอ) พระองค์ทรงรอบรู้ ส่วนฉันไม่รู้ และพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งปวง โอ้พระองค์ผู้อภิบาลของฉัน มาตรแม้นว่าพระองค์ได้ล่วงรู้ว่ากิจการอันนี้(พร้อมระบุเรื่องที่เรามุ่งประสงค์) เป็นสิ่งที่ดีแก่ฉัน ศาสนา และชีวิตของฉัน ตลอดจนผลสรุปบั้นปลายชีวิตของฉัน ขอพระองค์จงได้รีบกำหนดมันให้พร้อมให้ความสะดวกแก่ฉัน ตลอดจนให้ความสิริมงคลแก่ฉันด้วย และหากแม้นว่าสิ่งดังกล่าวจะส่งผลถึงความเลวร้ายในชีวิต ศาสนา ตลอดถึงอนาคต และบั้นปลายแห่งชีวิต ขอพระองค์จงได้หันเหมันออกห่างจากฉัน และทรงได้กำหนดเฉพาะสิ่งที่ดีงามแก่ฉัน และยังความพอใจแก่ฉันในสิ่งนั้นด้วยเทอญ

(บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์)